

Després de retirar-se com a jugador, Éric Abidal es va dedicar a formar-se per poder tornar algun dia al Barça. I la trucada va arribar. Ell s'hi sent preparat

“Els que venen saben que els millors són aquí i que han de competir”

Abidal s'ha format per desenvolupar el càrrec de secretari tècnic i afegeix a la seva experiència com a futbolista el coneixement que té del mercat.

PATRICIA PÉREZ / KETTY CALATAYUD
FOTOS: © FC BARCELONA / MIGUEL RUIZ

Éric Abidal va assumir el repte de la secretaria tècnica del primer equip de futbol a principis de juny, i juntament amb el seu segon, Ramon Planes, el director esportiu Josep Segura i el CEO Òscar Grau ha format un equip que està canviant la manera com el Barça afronta les gestions del mercat futbolístic, tant pel que fa a la contractació de nous jugadors com a les vendes o cessions.

Ara que coneix les dues parts de la barrera, què és més difícil, ser jugador de futbol o secretari tècnic d'un club com el Barça?
Crec que no es pot comparar, però, en tot

cas, cal donar el millor, intentar fer la feina de la millor manera possible. Com a jugador, entrenar-se fort i competir els caps de setmana. Com a tècnic és una mica el mateix: analitzar bé la situació interna, tenir una visió global del mercat, consultar internament el que es pot fer o no a nivell de números i prendre decisions.

Com s'ha preparat per a aquest càrrec?

Vaig deixar el Barça el 2013 com a jugador, però ja tenia a la ment l'objectiu de poder tornar aquí, al Club, en un càrrec segurament diferent. El 2015 vaig començar un màster de *management*, perquè sabia que havia d'estudiar, tenir-ne una visió no és suficient. He après molt durant dos anys, he fet un màster en anglès i també a nivell de negociació; cal saber com introduir-se en una reunió, com enfocar-la per arribar a l'objectiu... A partir d'allà em va venir l'opor-

tunitat d'entrar al Club. La decisió no et diré que fos fàcil. Bé, fàcil d'una banda perquè coneixia la casa, però és un repte molt important perquè som el Barça. I al Barça tot s'ha de fer de la millor manera possible, a un nivell altíssim, intentar fixar els millors i competir per aconseguir els títols que volem guanyar. Jo em veia preparat.

I què és el que l'ha atret del projecte que li va oferir el president Bartomeu?

Vaig tenir una reunió amb Òscar Grau i Pep Segura, però per a mi també era important parlar amb el president. Sempre he tingut contactes amb ell, des que vaig sortir del Club, i hem parlat de moltes coses, i també volia veure la visió que tenia i sobretot si jo era la persona perfecta per encaixar en aquest càrrec dins del Club. I a partir d'aquest moment he de dir que va ser molt més clar per a mi prendre la decisió. És un

repte, com deia, important, a nivell personal però també a nivell col·lectiu. Coneixent la casa, que et diré que és un avantatge; els jugadors més importants de la plantilla, perquè aquesta visió interna que ells tenen de competir a mi m'ajuda molt. Si ells ja tenen sempre aquest caràcter, combativitat, al dia a dia, a mi m'ajuda, i ens ajudarà a seguir avançant, fixant els millors jugadors que tenen aquesta filosofia i aquesta mentalitat de lluitar, d'entrenar-se fort, d'aconseguir títols i, sobretot, d'encaixar bé al vestidor. Sabem que la força de l'equip és el vestidor, i si el vestidor va bé, després amb els resultats tot ens sortirà bé.

El fet que hagi estat company d'alguns dels jugadors de la plantilla li facilita les coses?

Em respecten com a amic, i per a mi és una situació també molt difícil, perquè no puc barrejar treball i amistat. Jo soc molt pro-

“Els jugadors em respecten com a amic, i per a mi és una situació difícil. No puc barrejar treball i amistat”

“Cal valorar la mentalitat del jugador. Ha d'encaixar al vestidor, que és la força de l'equip”

car-lo jove, apostar per ell perquè té talent, i sobretot la mentalitat per anar creixent aquí al Barça, sabent que la filosofia de joc és diferent.

És difícil anar al mercat a buscar jugadors sabent que aquí s'hauran de guanyar el seu lloc i competir amb els millors?

De moment no he tingut aquesta experiència. Pot ser, però el nostre treball i el meu treball és buscar el millor. Després, jo no soc entrenador, no li puc vendre la moto dient-li “tu jugaràs de titular”. Aquí cal entrenar-se fort, i els jugadors que venen ja ho saben, que els millors són aquí i cal competir. I a mi m'agrada aquest sentit de competició entre ells, una competició sana, perquè d'objectius al final de temporada n'hi ha molts, però quan tens l'oportunitat de venir al Barça hi ha dues decisions per prendre: o sí, o no. I jo he de convèncer el jugador de venir perquè sabem que el volem.

Com valoraria la incorporació de Vidal, Lenglet, Arthur i Malcom?

Sense parlar dels jugadors, del talent de cadascú, és més una qüestió de mentalitat. El talent, això ho poso a part, perquè els jugadors que venen al Barça sempre tindran talent, però el més difícil és adaptar-se: a la filosofia de joc, a la manera de treballar dins del Club i dins d'aquest vestidor. Parlem més de mentalitat i filosofia, de per què accepten el repte de venir aquí al Barça, perquè no tots els jugadors tenen, entre cometes, la força per entregar-se a aquest club. Cal valorar la mentalitat del jugador, que ha d'encaixar sí o sí al vestidor, que, com deia, és la força de l'equip. Tot ha d'encaixar allà dins. Jo crec que els nous jugadors s'hi van adaptar molt bé, i també els jugadors que ja hi eren van acceptar molt bé els nous jugadors. I a partir d'aquí és més fàcil integrar-se al Club i començar a competir.

Aquest estiu sembla que s'ha trencat amb un paradigma que perseguia el Club, el de no saber vendre bé. Què ha canviat?

Jo no ho puc comparar amb els que hi havia abans. El que sé és que nosaltres hem fet una feina, jo crec que una feina important, no només a nivell de Club, també per als jugadors. No és tan fàcil convèncer un jugador de marxar del Club, també ha de prendre la decisió, i on ha d'anar hi ha d'estar a gust. Amb tota la transparència possible, cal parlar amb el jugador, explicar-li com està la situació, el desig del Club o el desig de l'entrenador, quina serà la seva projecció, intentar preparar el terreny per a ell i posar-li totes les cartes a la taula, i prendre decisions. Però en cada carta cal explicar-li la situació: si fas això el futur serà això; si fas allò, jo et recomano això; tu manes. Bé, i després hi ha els

clubs, que necessiten jugadors. Cal alimentar contactes amb ells, explicar-los exactament la situació del jugador, el talent que té, per què no va jugar gaire, etc. I ells també han de prendre la decisió. Nosaltres no hem de forçar la decisió, però cal ser transparent amb l'equip dient la veritat. I jo crec que, avui en dia, aquests jugadors que surten del Club estan molt contents, segur.

Amb la plantilla actual, quin ha de ser el principal objectiu aquesta temporada?

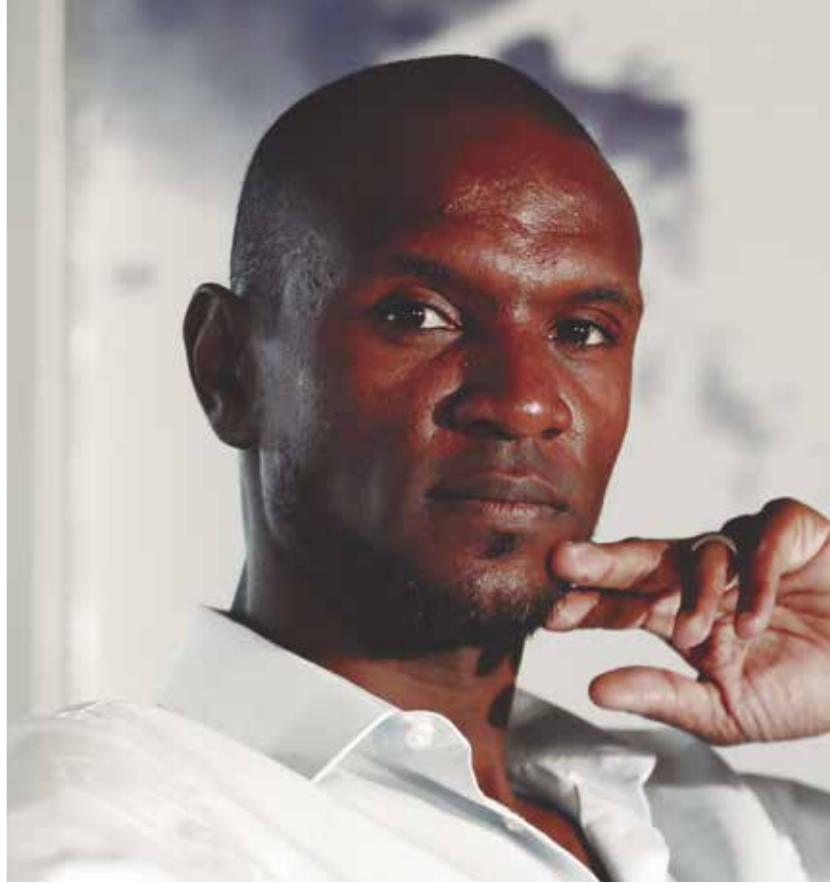
L'objectiu del Club cada any és el mateix. Nosaltres no podem inventar coses, el Barça sempre vol guanyar. L'objectiu és guanyar tots els títols possibles, i per això deia que la nostra part, la feina del nostre departament, és intentar fitxar jugadors, els millors, que ens aportaran molt, i també que tinguin aquesta filosofia guanyadora, perquè aquí es vol guanyar tot. La temporada és llarga, es necessiten molts jugadors, i se sap que no tots poden jugar, però tots han de ser-hi presents i entrenar-se fort, perquè, al final, els títols són col·lectius.

Dembélé ha tingut un inici de temporada molt bo. Va parlar amb el jugador aquest estiu després de l'any difícil que va tenir?

Em vaig reunir amb ell i amb el seu agent, vam parlar del passat i de la visió que té el Club a nivell global, i la que tinc jo a nivell personal, i també la que té ell com a jugador i com a persona. És un jugador de talent, però un jugador jove. Primer s'havia d'adaptar, perquè va passar de França a Alemanya, amb una cultura diferent, després d'Alemanya a Espanya, una altra cultura diferent... El jugador, amb la seva edat, s'ha d'adaptar a moltes coses: a la filosofia de joc, al país, a l'idioma, al menjar, etc. Li vaig dir que l'ajudaria –“parlem el mateix idioma, si vols serà més fàcil”–, però el més important per a ell és fer-ho tot per estar al seu nivell, el nivell que tots creiem que és el seu. A partir d'aquí, ell té les cartes, jo l'estic ajudant tant com puc, parlo amb el seu representant, i amb els jugadors, també, internament. Crec que és un jugador estimat a dins del vestidor i a fora, i que per ser encara més estimat ha de demostrar el seu talent al camp.

Messi va parlar en el seu primer discurs com a capità que ho donarien tot per portar la Champions. Creu que hi ha una pressió extra en aquesta competició?

Hi ha dues coses. La primera, aquest objectiu sempre és al Club. Per què ho diu Leo? Perquè fa més de tres anys que no el tenim. I un club com el Barça no s'ho pot permetre. Abans he parlat de caràcter, de jugadors, de persones... En el discurs Leo va demostrar la persona que és, el jugador que és, l'ob-

“ Hem fet una feina important. No és fàcil convèncer un jugador de marxar del Club ”

jectiu del Club i l'objectiu personal. A partir d'aquí, tot ha d'encaixar. Jo crec que és més fàcil dir-se les coses, des del principi, intentar fer tot el possible per arribar a l'objectiu, sense amagar-se, que som el Barça. Clar que passa per molts partits, molts entrenaments, però també és un treball extern de cadascú, el meu departament, però també dels jugadors, dels físios, dels doctors... Quan arriba el final de temporada aixecar trofeus és la recompensa de tot el treball que fem, cadascú en la seva tasca.

Vostè ha compartit vestidor amb Messi. Com n'ha vist l'evolució?

Per a ell és la normal, perquè sempre ha crescut. És un exemple com a professional, molt treballador. Avui porta el braçat de capità, i és un capità exemplar, no només pel seu talent, sinó també com a persona. És una persona que no parla gaire, però que ho ensenya tot al camp. Un jugador clau per a nosaltres, clau per al vestidor, i sempre diem que Leo no cal que parli, perquè quan està enfadat tots ho saben, i quan està bé tots ho saben. Però el paper que té ell dins del vestidor és molt important per als que hi són i els joves o els nous fitxatges. Quan parlava d'adaptació..., una gran part d'aquesta adaptació ve d'ell, de Leo. Jo deia que soc molt transparent, que parlo amb tots. És la meua manera de ser, jo no puc mentir als jugadors, i també quan he d'explicar coses sempre el poso a ell com a exemple. Perquè la història de Leo és una història molt bonica; ell ensenya que aquí, al Barça, amb el treball es poden aconseguir moltes coses. Per continuar jugant a un nivell molt alt cal entrenar-se fort i amb els millors, i Leo n'és un exemple. Gràcies a ell el nivell dels altres jugadors continua creixent.

Té Ramon Planes com a ajudant i treballen braç a braç amb Pep Segura en la planificació esportiva. Com s'organitzen?

Res se'n pot escapar, cada idea que ens arriba, cada informació, es comparteix al moment. Hi va haver un canvi aquí, internament, a nivell del departament de *scout*, que estaven allà fora d'aquest edifici i ara tots són a dins. Així que quan tenim dubtes o volem informacions les podem tenir

al minut. I això és una part important de la feina. També els contactes, cadascú té els seus contactes. Pep i Ramon tenen molta més experiència, però cadascú aporta les seves idees, els seus mercats i els seus contactes. Quan ja hem d'arribar al *target* el temps és molt important. I, com deia, sobretot per detectar aquests jugadors, per arribar primers, cal tenir molts contactes. Intentem alimentar aquesta comunicació, però sobretot amb els contactes que tenim per tenir més informacions i arribar al moment clau per fitxar.

Suposo que també miren cap al futbol formatiu... Com treballen i com veuen el planter?

El Barça B per a nosaltres és molt important, i també les categories inferiors, perquè és el *pull* de jugador que nodrirà el primer equip. Si el Barça B és competitiu i té jugadors de talent serà més fàcil per a l'entrenador tenir-ne alguns al primer equip. La decisió de l'entrenador de tenir una plantilla més curta també fa que els jugadors puguin dir: “Mira, abans hi havia molts més jugadors que ens tapaven. Ara tenim l'oportunitat i si treballem fort podem tenir minuts o encaixar ja directament”. Parlo de Miranda, però puc parlar d'altres jugadors, com Collado, com Riqui Puig, com Ballou, etc.

El president ha avançat que oferiran la renovació a Valverde.

L'entrenador té contracte i ell prendrà una decisió, però crec que no s'ha de precipitar, que cal anar a poc a poc. És cert que arribarà

que arriba, està content, i després de dos mesos vol marxar. Així que cal comunicar, continuar fent la mateixa feina i les mateixes reunions que tenim, i ell prendrà la seva decisió, quan ho hagi de decidir. No vull pressionar, tampoc el president, crec que no ha de ser així.

Què és el que més valora de Valverde?

És un entrenador que té molta paciència però que analitza molt bé, analitza la situació, que de vegades és molt difícil anticipar. Llavors s'adapta, planifica, i ho va demostrar l'any passat, ja que va guanyar un doblet i la planificació era gairebé perfecta. Però sap l'exigència del Club: el doblet, i l'any següent, el triplet. Nosaltres som aquí per ajudar-lo, i per això deia que a nivell de comunicació és molt important saber la idea que té ell. Només ell decideix els jugadors, l'onze titular, etc., però nosaltres el volem ajudar al màxim perquè tingui l'equip al 100% tota la temporada per aconseguir els objectius que ens hem marcat.

Vostè és un especialista en el mercat francès, un mercat emergent...

El mercat francès és un mercat gegant per a tots els clubs europeus, però abans d'això cal parlar de filosofia de club. Hi ha clubs, i nosaltres no som així, que fitxen joves per vendre. Nosaltres fitxem jugadors perquè es quedin 10, 12, 15 anys. Després hi ha la filosofia de joc. No tots els jugadors amb talent poden venir aquí i explotar. Per això parlo de talent, però també de mentalitat, de filosofia i de visió. ■